

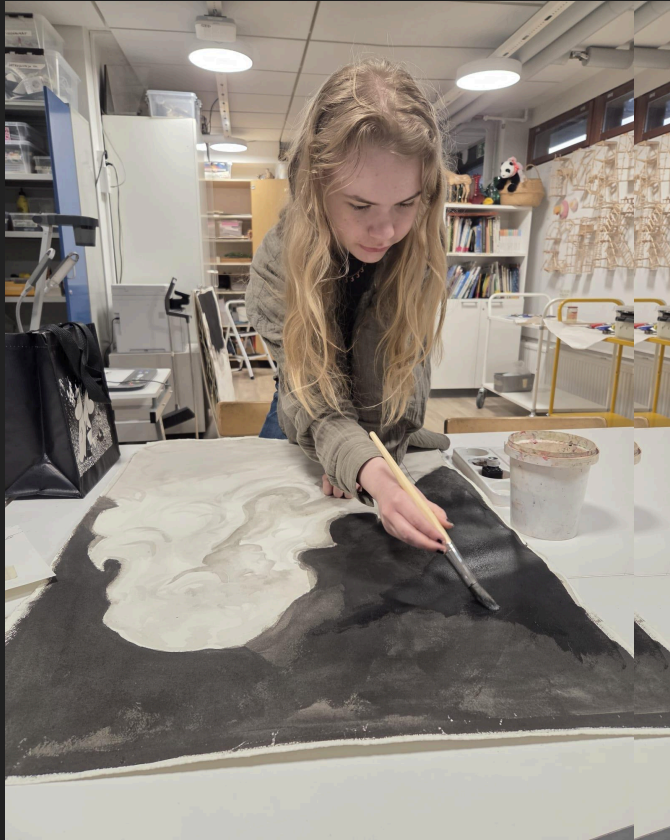

Suunta

ESPOON KUVATAIDEKOULU
Kuvataiteen perusopetus
Laaja oppimäärä
LOPPUTYÖ 2026

Emma Säles
Piirustus maalaus
Olarin opetuspiste
Ohjaaja: Pekka Barman

Moikka mä oon Emma. Oon 18 vuotias Espoolainen. Ja tein tänä vuonna mun lopputyön.

Aloitan työstä kertomisen sen suunnittelusta ja etenemisestä sivulla 3 ja sivulla 4 kerron kaikista vaikeuksista mitä kohtasin työtä tehdessä.

Sivut 5-6 taas kertovat enemmän omasta ja työni taustastani ja lopulta sivulla 7 kertoo mitä kaikkea opin lopputyötä tehdessäni.

Sisällysluettelo

Työn suunnittelu ja eteneminen.....	3
Työhön liittyneitä vaikeuksia.....	4
Työn Inspiraatio.....	5
Oma reitti taidemaailmassa.....	6
Mitä opin.....	7

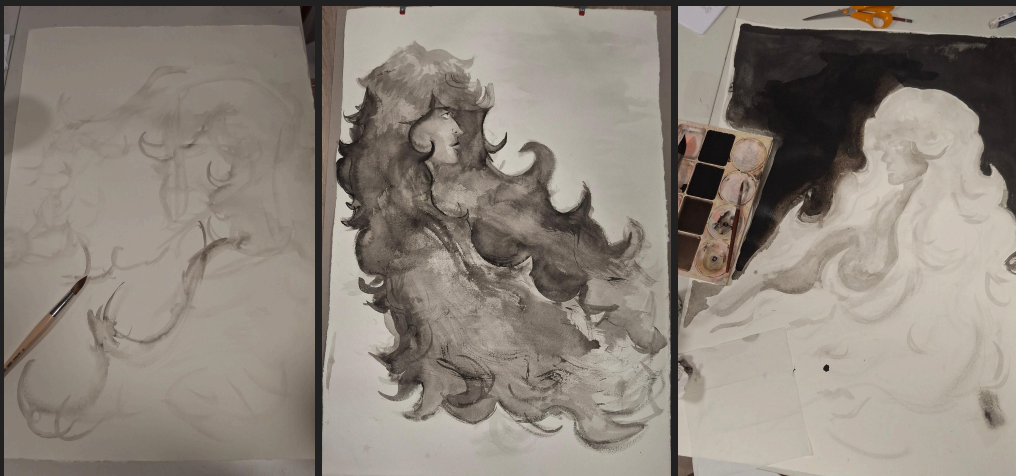
Työn suunnittelu ja eteneminen

Työn tekeminen lähti luonnollisesti suunnitteluvaiheesta. Suunnitelma oli tosin alunperin hieman erilainen

Suunnitelma oli alunperin että kaksi henkilöä jotka esiintyvät työssäni katsovat toisiaan päin. Tämä muuttui työn tekemisen loppupäässä. Myöskään kultaaminen ei kuulunut alkuperäiseen suunnitelmaan.

Pitkin lopputyö jaksoin tein lukuisia vaihtoehtoisia töitä, joista valitsin kaksi lopputyö pariksi. Kokeilin erilaisia tyylejä ja vaihtoehtoja, joihin jokaiseen meni lähtökohtaisesti vähän päälle kaksi tuntia ja viisitoista minuuttia. Eli noin yhden tavallisen kuvataidekerho kerran verran.

tässä pari
esimerkkiä

Työn tekeminen alkoi lähes aina pienellä koko suuntaa antavilla viisauksilla jonka jälkeen lähdin kokeilemaan erilaisia mahdollisuuksia lopputyöhön. Usein leikin varjostusten ja taustan väreillä. Tumma tausta kuitenkin tuntui oikealta ja siihen sitten päädyttiin molempien lopputöiden suhteen.

Työhön liittyneet vaikeudet

Luonnollisesti lopputyön tekeminen ei ollut aina yhtä auringonpaistetta. Työhön liittyi paljon vaikeuksia. Osa liittyen vahvasti musteen synnyttämiin muste tahroihin ja valumiin, joita kyllä sai korjattua guassi maalilla. Tällainen toimenpide piti tehdä myös yhdelle lopputöistä.

Valuman lisäksi työssä on useita guasseilla korjattuja kohtia. Toisin kuin muut kohdat jätin kuitenkin valuman sellaisekseen.

Samanlaisen työn tekeminen viikkoja putkeen välillä alkoi myös uuvuttamaan. Jolloin silloin tällöin saatoin istua pitkään vain katsomassa joko tyhjää tai ainakin osittain tyhjää paperia. Tällaisia hetkiä tuli kuitenkin vain harvoin.

Musteella ja vedellä työskentely johti myös muihin kommelluksiin. Pääsin esimerkiksi siivoamaan Olarin opetuspisteen lattiaa

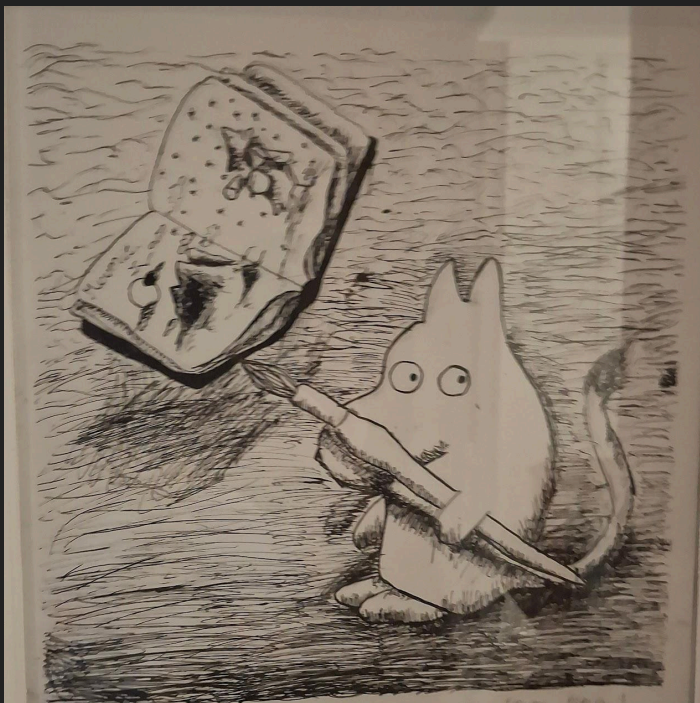

Työn inspiraatio.

Vaikka itse kuvataiteen loppu työlläni ei ollut yhtä suurta inspiraation lähdettä. Tuntuu oikealta kertoa omista taiteen roolihahmoistani. Joista merkittävin on ehdottomasti Tove Jansson.

Olen pienestä asti rakastanut en vain Tove Janssonin tarinoita ja hahmoja, vaan myös muste töitä.

Oikealla oleva työ on Tove Janssonin 1946 valmistunut muumi aiheinen muste tussityö.

Tove Janssonin muste työt inspiroivat minua aloittamaan itse muste töiden tekemisen. Ensimmäisessä musta työssäni esiintyi muumipeikko.

Ja koska Jansson inspiroi minut kokeilemaan mustetta, tavallaan hänen työnsä inspiroivat myös lopputyöni.

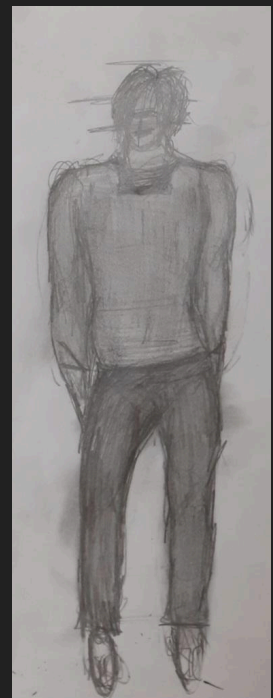
Oma taidehistoriani.

Taide on ollut elämässäni tosi kauan. En muista aikaa kun en olisi käyttänyt vapaa aikaani kaikenlaiseen piirtämiseen ja askarteluun. Taiteesta tuli jo nuorena tunteiden purkamis taktiikka, jota käytän vieläkin.

Nuorena aloin käymään isovanhempieni kanssa museoissa ja aloitin espoon kuvataidekoulun eskari ikäisenä. Olen siis ollut kuvataidekoulun oppilaana nyt jo yli 10 vuotta, siihen aikaan ehti monenlaisia taiteenlisiä vaihteita, yhdestä asiasta olin kuitenkin aina varma rakastin piirtää ja maalata. Kun 12 vuotiaana oli aika valita paja piirustus maalaus tuntui luontevalta vaihtoehdolta, ja tänne saakka se on kantanut tukevasti.

Vuosien varrella olen käynyt läpi useita niin lempi välineitä, kuin lempiaihteita piirtää. Pitkä suosikki aihe on mulla ollut ihmiset. Ihmisä tulee piirrettyä lähes joka paikkaan: piirustusvihkoon, kouluvihkoon, monisteeseen ja suttupaperiin. Sen takia ihmisten maalaaminen lopputyöhön tuntui kuin itsestään selvyydeltä.

Oikealla näkyy seiskaluokan alkupuolella eli 13 vuotiaana piirtämäni ihmis hahmotelma koulua varten.

Mitä opin?

Lopputyön aikana opin kaikenlaista. Vaikka en oppinut täysin uusia tekniikoita tai uusien välineiden käyttöä. Paransin aiemmasta taidoistani, ja uskon että saamillani eväillä selviydyn suuremmistakin projekteista.

Lopputyön tekeminen on ehdottomasti ollut suurin taide projekti jonka olen toteuttanut. Paperin jolle työstin on paljon suurempia kuin mille olen yleensä tehnyt, ja minun ei ole ennen tarvinnut suunnitella aikatauluani työnsuhteen. Erityisesti aikataulun kanssa minulla oli alussa ongelmia, ensin tuntui kuin aikaa olisi liikaa. Mutta yhtäkkiä puolet ajasta oli jo mennyt.

Opin myös kärsivällisyyttä yhden suuren projektin tekemisen kanssa. Ennen en ole jaksanut samaa projektia kovin kauaa, olen usein suurempaa projektia työstäessä kyllästynyt, joten tällainen pitkä työsti todella tuntui vaikealta joulun asti. Sen jälkeen aloin tottumaan pitkäjänteiseen työskentelyyn. Joka oli yksi lopputyön aloittaessani päättämistä tavoitteista.

Lisäksi ymmärsin myös että ensimmäisellä yrityksellä ei tarvitse tulla täydellinen lopputulos. Kun tein useita versioita samasta työstä se rohkeutti minua tekemään jopa varomattomia kokeiluja eri vaihtoehtojen kanssa, ja jos en jostain tykännyt sain vain päättää ettei siitä tulisi lopputyötä.

En voi sanoiksi kirjoittaa kuinka iloiseksi lopputyö projekti minut sai, vaikka sekaan ehti stressiä ja jännitystä. Kokemus oli todella ihana ja muistelen lukuisia tunteita joita koin lopputyö projektissa lämmöllä.

Kiitos kun luit!

Emma

